

Դանիել Վարուժան

Մարագներ

Առվույտի՛ մարագ, լեցուն բույրերով
Խունկի, հաշիշի.
Երբ դուռդ բանամ՝ ցուրեր բուր
Ճակատով լայնի
Կը պոչոռեն, խո՛ւ, կըտրելով իրենց
Վըզտերը կաշի:

Ոլոռնի՛ մարագ, լեցուն լեռնաբույր
Հազար ծաղիկով.
Երբ մըսուրներուն խուրճերդ տանիմ
Կողով առ կողով՝
Կը խընկե ծոցիս, թեզանիքիս մեջ
Համեմդ՝ օրերով:

Հարդերո՛ւ մարագ, երդիքեն նայող
Արևով լեցուն.
Դու՝ որուն կակուղ դեզին վրա պառկած
Կը ցրկնի կատուն,
Դու՝ որ կ'արծաթես դունչը գառներուս
Օրհնյա՛լ ըլլաս դուն: